

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 juni 2019
(OR. en)

10144/19

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0329 (COD)**

**MIGR 95
COMIX 306
CODEC 1211**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	7 juni 2019
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	9620/19
Komm. dok. nr:	12099/18
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (omarbetning) – Partiell allmän riktlinje

För delegationerna bifogas den partiella allmänna riktlinje om ovannämnda direktiv som rådet enades om den 7 juni 2019.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (omarbetning)

*Ett bidrag från Europeiska kommissionen till toppmötet i
Salzburg den 19–20 september 2018*

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ Europeiska unionens
funktionssätt ☒, särskilt artikel ~~63.3 b~~ ☒ 79.2 c ☒

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

↓ ny

→ Rådet

- (1) Flera ändringar ska göras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) En effektiv och rättvis återvändandepolitik är en grundläggande del av unionens arbete för att hantera alla aspekter av migration på ett bättre sätt, vilket återspeglas i den europeiska migrationsagendan från maj 2015².
- (3) Europeiska rådet framhöll i sina slutsatser av den 28 juni 2018 att det är nödvändigt att avsevärt skynda på → [...] → det → faktiska återvändande → **t för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt** → , och välkomnade kommissionens avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag för en mer verkningsfull och konsekvent europeisk återvändandepolitik.

↓ 2008/115/EG skäl 1 (anpassad)

~~Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 fastställdes en sammanhållen strategi för invandring och asyl, som omfattar inrättande av ett gemensamt asylsystem, en politik för laglig invandring och kampen mot olaglig invandring.~~

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

² COM(2015) **240** final.

↓ 2008/115/EG skäl 2 (anpassad)

~~Vid sitt möte den 4-5 november 2004 i Bryssel efterlyste Europeiska rådet upprättandet av en effektiv politik för avlägsnande och återsändande som grundar sig på gemensamma standarder för personers återsändande på ett humant sätt och med fullständig respekt för deras mänskliga rättigheter och värdighet.~~

↓ 2008/115/EG skäl 3 (anpassad)

~~Den 4 maj 2005 antog Europarådets ministerkommitté 20 principer för påtvingat återvändande.~~

↓ 2008/115/EG skäl 4 (anpassad)

⇒ ny

↻ Rådet

- (4) ☒ Den europeiska återvändandepolitiken bör grunda sig på gemensamma normer för personers återsändande på ett humant sätt och med fullständig respekt för deras grundläggande rättigheter och värdighet ☒ ⇒ samt internationell rätt, inbegripet flyktingskydd och skyldigheter avseende mänskliga rättigheter. ⇐ Det är nödvändigt att det fastställs tydliga, öppna och rättvisa regler för tillhandahållandet av en effektiv återvändandepolitik, ~~vilket är en nödvändig del av en väl förvaltat migrationspolitik~~ ⇒ ↻ [...] ↻ **vilket även omfattar en minskning av incitamenten för olaglig migration** ↻ ↻ [...] ↻ samt säkerställer enhetlighet med och bidrar till integriteten i det gemensamma europeiska asylsystemet och systemet för laglig migration ⇐.
-

↓ 2008/115/EG skäl 5

- (5) I detta direktiv bör ett antal horisontella bestämmelser fastställas som ska gälla för alla tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i en medlemsstat.

↓ 2008/115/EG skäl 6

- (6) Medlemsstaterna bör se till att tredjelandsmedborgares olagliga vistelser bringas att upphöra genom ett rättvist och öppet förfarande. I enlighet med de allmänna principerna i EG-rätten ska beslut som fattas enligt detta direktiv avse ett enskilt fall och grundas på objektiva kriterier, vilket innebär att även omständigheter utöver det faktum att personens vistelse är olaglig bör beaktas. När medlemsstaterna använder standardformulär för beslut i samband med återvändande, dvs. beslut om återvändande och, om sådana utfärdats, inreseförbud och beslut om återsändande, bör de respektera den principen och fullt ut rätta sig efter alla tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.
-

↓ ny

➡ Rådet

- (7) Kopplingen mellan beslutet att avsluta en tredjelandsmedborgares lagliga vistelse och utfärdandet av ett beslut om återvändande bör stärkas, för att minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna sekundära förflyttningar. Det är nödvändigt att säkerställa att ett beslut om återvändande utfärdas ➡ [...] ➡ **utan onödigt dröjsmål** ➡ efter ett beslut om att avslå eller avsluta en laglig vistelse, eller helst i samma akt eller beslut. Detta krav bör i synnerhet gälla fall där en ansökan om internationellt skydd avslås ➡ [...] ➡.

↓ 2008/115/EG skäl 7 (anpassad)

☞ Rådet

- (8) Det betonas att återtagandeavtal med tredjeländer, såväl från ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ sida som bilateralt, är nödvändiga för att underlätta återvändandet. Internationellt samarbete med ursprungsländerna i samtliga skeden av återvändandet är en förutsättning för att det ska vara möjligt att uppnå ett hållbart återvändande. ☞ **För detta ändamål bör de tillgängliga instrumenten användas så mycket som möjligt med sikte på en samordnad och strukturerad migrationsstrategi som maximerar synergier och utövar det nödvändiga inflytandet, i synnerhet i fall av bristande samarbete från tredjeländers sida i fråga om återtagande. Sådana instrument kan omfatta internationella avtal, dialoger och arrangemang, partnerskap för rörlighet samt befintliga mekanismer i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) ... om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 (viseringskodex) och förordning (EU) 2018/1806.** ☹
- ☞ **(8a) Vid bristande samarbete från vissa tredjeländers sida i fråga om återtagande av deras medborgare, som gripits vid olaglig vistelse, och underlåtenhet från dessa tredjeländers sida att samarbeta effektivt i samband med återvändandet bör vissa bestämmelser i viseringskodexen tillämpas restriktivt och tillfälligt på grundval av objektiva kriterier för att förbättra ett visst tredjelands samarbete om återtagande.** ☹

↓ 2008/115/EG skäl 8

- (9) Det är ett erkänt faktum att medlemsstaterna har en legitim rätt att avvisa tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, förutsatt att rättvisa och effektiva asylsystem har införts där principen om ”non-refoulement” respekteras fullt ut.

↓ 2008/115/EG skäl 9

- (10) I enlighet med rådets direktiv 2005/85/EG ~~av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus~~³ bör en tredjelandsmedborgare som har ansökt om asyl i en medlemsstat inte anses vistas olagligt på den medlemsstatens territorium förrän ett beslut om avslag på asylansökan eller ett beslut om upphävande av personens rätt till vistelse som asylsökande har trätt i kraft.

³ Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).

↓ ny

➡ Rådet

(11) För att säkerställa tydligare och effektivare regler för beviljande av en tidsfrist för frivillig avresa och förvar av en tredjelandsmedborgare, bör beslutet om huruvida det finns en risk för avvikande eller inte grunda sig på unionsomfattande objektiva kriterier. Dessutom bör det i detta direktiv anges specifika kriterier som fastställer en grund för en motbevisbar presumtion om att det föreligger en risk för avvikande. ➡ **En tredjelandsmedborgare bör tillhandahålla alla element som är nödvändiga för att bedöma risken för avvikande.** ⬅

➡ **(11a) ⬅ ➡ Om inte medlemsstaterna beslutar att inte tillämpa detta direktiv vid tillämpningen av artikel 2.2 b kan de behöriga nationella myndigheterna, när de fastställer risken för avvikande, beakta överträdelsen av medlemsstaternas strafflagar, för ett allvarligt brott, eftersom detta framför allt kan vara ett tecken på åsidosättande av medlemsstaternas rättsliga ramar, inklusive migrationsreglerna. Dessa myndigheter får också beakta förekomsten av en pågående brottsutredning eller lagföring som inte ännu har lett till en fällande dom, om detta föreskrivs i nationell rätt.** ⬅

(12) För att effektivisera återvändandeförfarandet bör det fastställas klara skyldigheter för tredjelandsmedborgare, och i synnerhet en skyldighet att samarbeta med myndigheterna i alla skeden av återvändandeförfarandet, inklusive genom att tillhandahålla den information och de element som krävs för att bedöma deras enskilda situation. Samtidigt är det nödvändigt att säkerställa att tredjelandsmedborgare känner till konsekvenserna av att inte uppfylla dessa skyldigheter, i samband med fastställandet av risken för avvikande, beviljandet av en tidsfrist för frivillig avresa och möjligheten att tillgripa förvar ➡ **och påföljder, om detta föreskrivs i den nationella lagstiftningen,** ⬅ samt i samband med tillträde till program för logistiskt, finansiellt och annat materiellt eller icke-finansiellt bistånd.

↓ 2008/115/EG skäl 10 (anpassad)

⇒ ny

⇒ Rådet

- (13) Om det saknas anledning att tro att ☒ beviljandet av en tidsfrist för frivillig avresa ☒ ~~det~~ skulle underminera syftet med ett återvändandeförfarande, är frivilligt återvändande att föredra framför påtvingat återvändande och en ⇒ lämplig ⇐ tidsfrist för frivillig avresa ⇒ på upp till trettio dagar ☞ [...] ☹ ⇐ bör beviljas. ⇒ En tidsfrist för frivillig avresa bör inte beviljas om det bedömts att tredjelandsmedborgaren riskerar att avvika eller utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet. ⇐ ☞ **Medlemsstaterna får besluta att inte bevilja en tidsfrist för frivillig avresa om en tredjelandsmedborgare ☹ ☞ [...] ☹ har gjort en tidigare ansökan om laglig vistelse som avvisats såsom bedräglig ☞ ☹ ☞ [...] ☹ uppenbart ogrundad ☞ eller otillåtlig ☹ ☞ [...] ☹.** En förlängning av tidsfristen för frivillig avresa bör föreskrivas när detta anses nödvändigt på grund av specifika omständigheter i enskilda fall. ~~För att främja frivilligt återvändande bör medlemsstaterna tillhandahålla ökat bistånd och rådgivning i samband med återvändandet och på bästa sätt utnyttja de relevanta finansieringsmöjligheter som erbjuds genom Europeiska återvändandefonden.~~

↓ ny

→ Rådet

- (14) För att främja frivillig → avresa → [...] bör medlemsstaterna ha operativa program som tillhandahåller mer bistånd och rådgivning i samband med återvändandet, vilket kan omfatta stöd för återanpassning i de tredjeländer dit personerna återvänder → . → [...] → D e gemensamma normer → na för program för bistånd vid frivilligt återvändande och återanpassning som kommissionen utvecklat i samarbete med medlemsstaterna och som godkänts av rådet → skulle kunna beaktas .

→ Bistånd för frivillig avresa bör beviljas i enlighet med nationella regler, som inte behöver vara administrativa förfaranden, och bör omfattas av villkor och skäl för uteslutning som fastställs däri. .

→ Detta direktiv fastställer inte en subjektiv rätt för tredjelandsmedborgaren att få bistånd för frivillig avresa eller återanpassning. .

↓ 2008/115/EG skäl 11

- (15) För att säkerställa ett effektivt skydd för de berördas intressen bör det införas gemensamma miniminormer för rättssäkerhetsgarantier som ska gälla vid beslut i anslutning till återvändande.

↓ ny

➡ Rådet

(16) Tidsfristen för att överklaga ett beslut som rör återvändande bör lämna tillräckligt med tid för att säkerställa tillgång till ett effektivt rättsmedel, samtidigt som hänsyn tas till att långa tidsfrister kan ha en menlig inverkan på återvändandeförfaranden. För att undvika ett möjligt missbruk av rättigheter och förfaranden, bör en längsta tidsfrist ➡ [...] ➡ fastställas ➡ för överklagande av ett beslut om återvändande ➡ till en domstol eller tribunal ➡ ➡ [...] ➡

(17) ➡ [...] ➡ ➡ Utan att det påverkar medlemsstaternas självbestämmanderätt i processuella frågor bör medlemsstaterna – för att göra återvändandeförfarandena mer effektiva och samtidigt säkerställa respekt för rätten till ett effektivt rättsmedel – fastställa att överklaganden av återvändandebeslut i så stor utsträckning som möjligt ska äga rum inom en enda domstols- eller tribunalinstans. ➡ ➡ [...] ➡

➡ (17a) Medlemsstaterna får genomföra förfaranden för administrativ omprövning före ett överklagande till en domstol eller en tribunal, förutsatt att den administrativa omprövningen inte påverkar återvändandeförfarandets effektivitet. ➡

⇒ (17b) Ett organ som utövar en rättslig funktion bör anses utgöra en tribunal om det har inrättats genom lag, är permanent, oberoende och opartiskt, inbegriper förfaranden mellan parter, har jurisdiktion av tvingande art, tillämpar rättsstatsprincipen och erbjuder nödvändiga processrättsliga skyddsregler. ☹

(18) Ett överklagande av ett beslut om återvändande bör ⇒ antingen ☹ ha automatisk suspensiv verkan ⇒ eller suspensiv verkan som beviljas på begäran ☹ ⇒ [...] ☹ i fall där det ⇒ kan ☹ finn ⇒ a ☹ s en risk för överträdelse av principen om ”non-refoulement”.

⇒ [...] ☹ ⇒ Medlemsstaterna ☹ bör ha möjlighet att ⇒ [...] ☹ tillfälligt avbryta verkställigheten av ett beslut om återvändande ⇒ [...] ☹ av andra orsaker ⇒ [...] ☹ när det anses nödvändigt. ⇒ [...] ☹

⇒ (19a) Vid den nationella tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv rörande överklaganden och suspensiv verkan bör man respektera rätten till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. ☹

(20) För att effektivisera återvändandeförfarandena och undvika onödiga dröjsmål, utan att de berörda tredjelandsmedborgarnas rättigheter påverkas menligt, bör $\Rightarrow$ [...] $\odot$ **risken för överträdelser av principen om "non-refoulement" kontrolleras i överklagandet av beslutet om återvändande, om inte detta redan har kontrollerats** $\odot$ $\Rightarrow$ [...] $\odot$ under det $\Rightarrow$ **överklagande av** $\odot$ asylförfarande $\Rightarrow$ **t** $\odot$ som föregick utfärdandet av det överklagade beslutet om återvändande, $\Rightarrow$ [...] $\odot$ utom om den berörda tredjelandsmedborgarens situation har förändrats väsentligen sedan dess.

↓ 2008/115/EG skäl 11 (anpassad)

$\Rightarrow$ ny

(21) Nödvändig rättshjälp bör $\Rightarrow$ på begäran $\Leftarrow$ ställas till förfogande för dem som saknar tillräckliga tillgångar. ~~Medlemsstaterna bör i sin~~ den nationella lagstiftningen $\boxtimes$ bör det fastställas en förteckning över fall där $\boxtimes$ ~~fastställa i vilka fall~~ rättshjälp ska anses vara nödvändig.

↓ 2008/115/EG skäl 12

- (22) Hänsyn bör tas till situationen för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i ett land men för tillfället inte kan avlägsnas. Deras grundläggande existensvillkor bör fastställas i enlighet med nationell lagstiftning. För att de ska kunna påvisa sin särskilda situation vid administrativa granskningar eller kontroller bör dessa personer ges en skriftlig bekräftelse av sin situation. Medlemsstaterna bör ha stort utrymme för skönsmässig bedömning angående form och format för den skriftliga bekräftelsen och bör även kunna ta med den i beslut som har samband med återvändande som antas i enlighet med detta direktiv.

↓ 2008/115/EG skäl 13

- (23) Användningen av tvångsåtgärder bör uttryckligen följa proportionalitetsprincipen och effektivitetsprincipen i fråga om använda medel och eftersträvar mål. Det bör införas miniminormer för påtvingat återvändande, med beaktande av rådets beslut 2004/573/EG ~~av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande~~⁴. Medlemsstaterna bör kunna tillgripa olika möjligheter för att kontrollera påtvingat återvändande.

⁴ Rådets beslut 2004/573/EG av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (EUT L 261, 6.8.2004. s. 28).

↓ 2008/115/EG skäl 14

↻ Rådet

- (24) Verkningarna av nationella återvändandeåtgärder bör ges en europeisk dimension genom införande av ett inreseförbud som förbjuder inresa och vistelse på alla medlemsstaters territorium. Inreseförbudets varaktighet bör fastställas med hänsyn till alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet och bör i normala fall inte överstiga ↻ tio ↻ [...] ↻ år. Att den berörda tredjelandsmedborgaren redan har omfattats av mer än ett beslut om återvändande eller beslut om avlägsnande, eller har rest in på en medlemsstats territorium under tiden för ett inreseförbud bör i detta sammanhang särskilt beaktas.
-

↓ ny

- (25) När en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna upptäcks under utresekontroller vid de yttre gränserna, kan det vara lämpligt att utfärda inreseförbud för att förhindra framtida återinresor och därigenom minska risken för olaglig invandring. När det är motiverat efter en enskild bedömning och med tillämpning av proportionalitetsprincipen, kan den behöriga myndigheten utfärda inreseförbud utan att utfärda ett beslut om återvändande, för att undvika att skjuta upp den berörda tredjelandsmedborgarens avresa.

↓ 2008/115/EG skäl 15

- (26) Det bör tillkomma medlemsstaterna att besluta huruvida prövning av beslut i samband med återvändande innebär att den myndighet eller det organ som prövar beslutet har befogenhet att fatta ett eget beslut om återvändandet som ersätter det tidigare beslutet.

↓ 2008/115/EG skäl 16

- (27) Användning av förvar för avlägsnande bör ~~begränsas och~~ följa proportionalitetsprincipen i fråga om använda medel och eftersträfvade mål. Förvar är motiverat endast för att förbereda återvändandet eller för att genomföra avlägsnandeprocessen och om andra, mindre ingripande, åtgärder är otillräckliga.

↓ ny

↻ Rådet

(28) Förvar bör åläggas, efter en enskild bedömning i varje fall, **↻ med beaktande av situationen av utsatthet.** **↻** om det finns risk för avvikande, om tredjelandsmedborgaren undviker eller hindrar återvändandeförberedelserna eller avlägsnandeprocessen, eller om den berörda tredjelandsmedborgaren utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

↻ Om den nationella lagstiftningen föreskriver förvar av underåriga bör barnets bästa komma i främsta rummet. **↻**

(29) Med tanke på att den längsta tillåtna förvarsperioden i vissa medlemsstater inte är tillräcklig för att säkerställa att återvändandet genomförs, bör det fastställas en längsta förvarsperiod på mellan tre och sex månader, som kan förlängas, i syfte att ge tillräckligt med tid för att slutföra återvändandeförfarandena, utan att det påverkar fastställda skyddsåtgärder som säkerställer att förvar endast tillämpas när det är nödvändigt och proportionellt och så länge som förfarandena inför avlägsnandet pågår.

➡ (29a) När ett beslut om att hålla en tredjelandsmedborgare i förvar har utfärdats under ett administrativt förfarande får den domstol som ska pröva beslutets laglighet beakta alla relevanta fakta, bevis och synpunkter som parterna kan lägga fram för denna domstol. ⬅

➡ Om förvarsåtgärden har beslutats i strid med rätten att yttra sig under ett administrativt förfarande, får den nationella domstol som ska pröva beslutets laglighet besluta att förvaret ska upphöra endast om den, mot bakgrund av de i varje fall specifika faktiska och rättsliga omständigheterna, anser att åsidosättandet av rätten att yttra sig verkligen har medfört att den som åberopar möjligheten inte kan göra gällande sitt försvar på ett bättre sätt i sådan utsträckning att det administrativa förfarandet hade kunnat leda till ett annat resultat. ⬅

(30) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande ➡ [...] ⬅ straffrättsliga påföljder, inklusive fängelsestraff, för överträdelser av migrationsregler, förutsatt att sådana påföljder är förenliga med målen för detta direktiv, inte äventyrar tillämpningen av direktivet och stämmer fullständigt överens med de grundläggande rättigheterna.

↓ 2008/115/EG skäl 17

⇒ Rådet

- (31) Tredjelandsmedborgare i förvar bör behandlas humant och värdigt med respekt för deras grundläggande rättigheter och i överensstämmelse med internationell och nationell rätt. Med undantag för det inledande gripande som de rättsvårdande myndigheterna genomför av personen i fråga, vilket regleras av nationell lagstiftning, bör förvaret ⇒[...]☉ ⇒i allmänhet ☉ förläggas till särskilda förvarsanläggningar.

⇒ **(31a) Med beaktande av att tredjelandsmedborgare som hålls i förvar inför avlägsnande inte hålls i förvar som misstänkta eller dömda för brottslig verksamhet bör de inte inhysas tillsammans med vanliga interner. Avskildhet från vanliga interner kan också säkerställas genom att man inhyser dessa tredjelandsmedborgare i särskilda delar av fängelserna som endast används för detta ändamål.** ☉

↓ ny

➡ Rådet

[(32) När ett gränsförfarande tillämpas i enlighet med förordning (EU) .../... [förordningen om asylförfaranden] bör ett specifikt gränsförfarande ➡ [...] ⬅ följa för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och vars ansökan om internationellt skydd inom ramen för det asylgränsförfarandet har avslagits, i syfte att säkerställa direkt komplementaritet mellan gränsförfarandena för asyl och återvändande och förebygga luckor mellan förfarandena. I sådana fall är det nödvändigt att fastställa särskilda regler som säkerställer samstämmigheten och synergien mellan de två förfarandena och bevarar hela processens integritet och effektivitet. ➡ **Medlemsstaterna bör kunna förlita sig på lämplig unionsfinansiering för att bedriva nödvändig verksamhet i samband med gränsförfarandet.** ⬅

➡ **Medlemsstater som utfärdar ett beslut om nekad inresa för tredjelandsmedborgare vilka hade ansökt om internationellt skydd vid gränsen och som har beslutat att inte tillämpa detta direktiv i enlighet med artikel 2.2 a bör bevilja dessa tredjelandsmedborgare en behandling som motsvarar behandlingen inom ramen för gränsförfarandet.** ⬅

(33) För att säkerställa faktiskt återvändande i samband med gränsförfarandet bör en tidsfrist för frivillig avresa inte beviljas. En tidsfrist för frivillig avresa ☞ [...] ☞ ☞ får ☞ dock beviljas tredjelandsmedborgare som innehar en giltig resehandling och samarbetar med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i alla skeden av återvändandeförfarandena. För att förhindra avvikande bör tredjelandsmedborgarna i sådana fall lämna över resehandlingen till den behöriga myndigheten fram till sin avresa.

(34) För en snabb handläggning av fallet bör en maximal tidsfrist beviljas för överklagande av ett beslut om återvändande som följer på ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd som fattats vid ett gränsförfarande ☞ [...] ☞.

☞ [...] ☞

(36) Det är nödvändigt och proportionellt att säkerställa att en tredjelandsmedborgare som redan suttit i förvar under granskningen av hans eller hennes ansökan om internationellt skydd som en del av asylgränsförfarandet får kvarhållas i förvar i syfte att förbereda återvändandet och/eller genomföra avlägsnandeprocessen, när ansökan väl har avslagits. För att undvika att en tredjelandsmedborgare automatiskt befrias från förvar och tillåts resa in på medlemsstatens territorium trots att han eller hon har nekats rätt att stanna, behövs en begränsad tidsperiod för att försöka verkställa det beslut om återvändande som utfärdats vid gränsen. ➡ [...] ☞ ➡ **Förvaret** ☞ i samband med gränsförfarandet ➡ [...] ☞ ➡ **bör inte överstiga** ☞ fyra månader och ➡ **bör endast fortsätta** ☞ så länge som förfarandena inför avlägsnandet pågår och verkställs med tillbörlig skyndsamhet. Denna förvarsperiod bör inte påverka andra förvarsperioder som fastställs i detta direktiv. Om det inte har varit möjligt att verkställa återvändandet inom den tidigare perioden, får det beslutas om ytterligare förvar av tredjelandsmedborgaren inom ramen för en annan bestämmelse i detta direktiv och för den tidsperiod som fastställs däri.]]⁵

⁵ Skälen 32–36 vad gäller gränsförfarandet ingår inte i den allmänna riktlinjen.

↓ 2008/115/EG skäl 18 (anpassad)

⇒ ny

⇒ Rådet

- (37) Medlemsstaterna bör snabbt få tillgång till uppgifter om ⇒ beslut om återvändande och ⇐ inreseförbud som utfärdats av andra medlemsstater. ~~Detta informationsutbyte bör genomföras~~ ☒ Denna tillgång bör ske ⇐ i enlighet med ⇒ förordning (EU) ⇒ [...] ⇐ ⇒ **2018/1860** ⇐ ⁶ [förordning om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna] och ⇐ ⇒ [...] ⇐ förordning ⇒ [...] ⇐ ⇒ **(EU) 2018/1861**⁷ ⇐ ~~av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)~~⁸ ⇒ [...] ⇐ ⁹ ⇒ [...] ⇐ ¹⁰.

⁶ [Förordning om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna] (EUT L ...).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006 (EUT L 312, 7.12.2018, s. 14).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁹
¹⁰

⇒ (37a) Ömsesidigt erkännande av beslut om återvändande kan bidra till att säkerställa ett effektivare genomförande av återvändanden. Medlemsstaterna bör utnyttja alla tillgängliga metoder för samarbete och informationsutbyte för detta ändamål. Kommissionen bör bedöma unionens rättsakter om återvändande för att få till stånd ett mer enhetligt och konsekvent genomförande av beslut om återvändande och för att minska de nationella myndigheternas administrativa börda, framför allt genom ömsesidigt erkännande av beslut om återvändande, och bör överväga att lägga fram lagstiftningsförslag i detta avseende. ☹

↕ ny

⇒ Rådet

(38) Inrättande av system för återvändandehantering i medlemsstaterna bidrar till effektiviteten i återvändandeprocessen. Varje nationellt system bör ge information i rätt tid om en tredjelandsmedborgares identitet och rättsliga situation vilken är relevant för övervakning och uppföljning av enskilda fall. För att fungera effektivt och i syfte att minska den administrativa bördan avsevärt bör sådana nationella återvändandesystem vara anslutna till Schengens informationssystem för lättare och snabbare inmatning av information som rör återvändande, samt till ⇒ [...] ☹ ⇒ den plattform ☹ som inrättas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med förordning (EU) .../... [*förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning*].

↓ 2008/115/EG skäl 19

⇒ ny

- (39) Samarbete mellan de berörda institutionerna på samtliga nivåer i samband med återvändandet samt utbyte och främjande av bästa praxis, ⇒ inbegripet genom att beakta och regelbundet uppdatera handboken för återvändande för att återspegla den rättsliga och politiska utvecklingen, ⇐ bör åtfölja genomförandet av detta direktiv och ge upphov till ett europeiskt mervärde.

↓ ny

- (40) Unionen bidrar med ekonomiskt och operativt stöd för ett effektivt genomförande av detta direktiv. Medlemsstaterna bör på bästa sätt utnyttja unionens tillgängliga finansieringsinstrument, program och projekt på återvändandeområdet, i synnerhet inom ramen för förordning (EU) .../... [*förordningen om inrättande av Asyl- och migrationsfonden*], samt operativt bistånd från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån enligt förordning (EU) .../... [*förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning*]. Sådant stöd bör i synnerhet användas för att inrätta system för återvändandehantering och program för att tillhandahålla logistiskt, finansiellt och annat materiellt eller icke-finansiellt bistånd för att stödja återvändande – och i tillämpliga fall återanpassning – av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.

↓ 2008/115/EG skäl 20 (anpassad)

- (41) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att införa gemensamma regler om återvändande, avlägsnande, användning av tvångsmedel, förvar och inreseförbud, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, på grund av direktivets omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på ~~gemenskapsnivå~~ ☒ unionsnivå ☒, kan ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget ☒ om Europeiska unionen ☒. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

↓ 2008/115/EG skäl 21

- (42) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

↓ 2008/115/EG skäl 22

- (43) I överensstämmelse med 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter bör barnets bästa komma i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta direktiv. I överensstämmelse med Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna bör rätten till skydd för familjelivet komma i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta direktiv.

↓ 2008/115/EG skäl 23

- (44) Tillämpningen av detta direktiv påverkar inte de förpliktelser som följer av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.

↓ 2008/115/EG skäl 24

- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

↓ ny

↻ Rådet

- (46) Ett faktiskt återvändande av tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med detta direktiv, är en väsentlig del av det omfattande arbetet med att förhindra ↻ [...] ↻ ↻ olaglig ↻ ↻ [...] ↻ ↻ invandring ↻ och utgör en viktig orsak av stort allmänintresse.

(47) Medlemsstaternas återvändandemyndigheter måste behandla personuppgifter för att säkerställa korrekt genomförande av återvändandeförfaranden och framgångsrik verkställighet av beslut om återvändande. De tredjeländer dit personerna återvänder är ofta inte föremål för beslut om adekvat skyddsnivå som antagits av kommissionen enligt artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹¹ ☞ [...] ☞¹², och har ofta inte ingått eller har ingen avsikt att ingå ett återtagandeavtal med unionen eller på annat sätt sörja för lämpliga skyddsåtgärder i den mening som avses i artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 ☞ [...] ☞. Trots unionens omfattande insatser för att samarbeta med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som är skyldiga att återvända, är det inte alltid möjligt att säkerställa att sådana tredjeländer systematiskt uppfyller den skyldighet att återta sina egna medborgare som föreskrivs i internationell rätt. Återtagandeavtal som ingåtts eller är under förhandling av unionen eller medlemsstaterna och som sörjer för lämpliga skyddsåtgärder för överföring av uppgifter till tredjeländer, enligt artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 ☞ [...] ☞, omfattar ett begränsat antal sådana tredjeländer. I en situation där sådana avtal inte finns, bör personuppgifter överföras av medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att genomföra unionens återvändandeinsatser, i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 ☞ [...] ☞.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹²

- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i ~~det till~~ ☒ protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till ☒ fördraget om Europeiska unionen och fördraget om ☒ Europeiska unionens funktionssätt ~~☒ upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning~~, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta direktiv – i den omfattning som det gäller för tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ~~kodexen om Schengengränserna~~¹³ ☒ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹⁴ ☒ – bygger på Schengenregelverket ~~enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~, ska Danmark, i enlighet med artikel 5 ☒ 4 ☒ i ~~nämnda protokoll~~ ☒ det protokollet ☒, inom en tid av sex månader efter det att rådet har ~~antagit~~ ☒ beslutat om ☒ detta direktiv besluta om huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.

¹³ ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).~~

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (49) I den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ☒ förordning (EU) 2016/399 ☒ ~~kodexen om Schengengränserna~~ utgör detta direktiv en utveckling av ☒ de ☒ bestämmelser i Schengenregelverket i vilka ~~Storbritannien~~ ☒ Förenade kungariket ☒ inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ~~av den 29 maj 2000 om en begäran från Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket~~¹⁵. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i ~~det~~ protokoll ☒ nr 21 ☒ om Förenade kungarikets och Irlands ställning ☒ med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, ☒ som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om ☒ Europeiska unionens funktionssätt ☒ ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~, och utan att det påverkar artikel 4 i det protokollet, deltar inte Förenade kungariket i ~~detta beslut~~ ☒ antagandet av detta direktiv ☒ och är inte bundet av det i ~~dess helhet~~ och omfattas inte av dess tillämpning.

¹⁵ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

- (50) I den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ~~☒~~ förordning (EU) 2016/399 ~~☒ kodexen om Schengengränserna~~ utgör detta direktiv en utveckling av ~~☒~~ de ~~☒~~ bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ~~av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket~~¹⁶. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i ~~det~~ protokoll ~~☒~~ nr 21 ~~☒~~ om Förenade kungarikets och Irlands ställning ~~☒~~ med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat ~~☒~~ ~~☒~~ som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om ~~☒~~ Europeiska unionens funktionssätt ~~☒~~ ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~, och utan att det påverkar artikel 4 i det protokollet, deltar inte Irland i ~~☒~~ antagandet av detta direktiv ~~☒~~ ~~detta beslut~~ och är inte bundet av det i dess helhet och omfattas inte av dess tillämpning.

¹⁶ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (51) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ☒ förordning (EU) 2016/399 ☒ ~~kodexen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i~~ ☒ i enlighet med ☒ avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa ~~två~~ staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, ☒ en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ☒ som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i rådets beslut 1999/437/EG¹⁷ ~~av om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.~~

¹⁷ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (52) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ~~☒~~ förordning (EU) 2016/399 ~~☒~~ ~~kodeksen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i ☒~~ i enlighet med ~~☒~~ avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁸, ~~☒~~ en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ~~☒~~ som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG av ¹⁹ ~~om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det avtalet.~~

¹⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (53) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv – i den omfattning som det ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa i enlighet med ~~☒~~ förordning (EU) 2016/399 ~~☒~~ ~~kodeksen om Schengengränserna – en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i den mening som avses i~~ ~~☒~~ i enlighet med ~~☒~~ protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁰, ~~☒~~ en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ~~☒~~ som omfattas av det område som avses i artikel 1.C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²¹ ~~2008/261/EG~~²² ~~om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det protokollet.~~

²⁰ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

²¹ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

²² EUT L 83, 26.3.2008, s. 3.

↓ ny

- (54) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (55) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktivet med nationell rätt som anges i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv föreskrivs gemensamma normer och förfaranden som ska tillämpas i medlemsstaterna för återvändande av tredjelandsmedborgare vars vistelse är olaglig, i överensstämmelse med grundläggande rättigheter som allmänna principer för ~~gemenskapsrätten~~ ☒ unionsrätten ☒ och internationell rätt, inklusive flyktingsskydd och förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv på tredjelandsmedborgare som
- a) har nekats inresa i enlighet med artikel ~~1412~~ i ☒ förordning (EU) 2016/399 ~~☒ kodexen om Schengengränserna~~ eller som grips eller hejdas av de behöriga myndigheterna i samband med att de olagligen passerar en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen och som inte därefter har fått tillstånd eller rätt att vistas i den medlemsstaten,
 - b) har ådömts att återvända som en straffrättslig påföljd, eller som en följd av en straffrättslig påföljd, i enlighet med den nationella lagstiftningen, eller som är föremål för utlämningsförfaranden.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som har rätt till fri rörlighet enligt ~~gemenskapslagstiftningen~~ ☒ unionslagstiftningen ☒ i enlighet med artikel 2.5 i ☒ förordning (EU) 2016/399 ~~☒ kodexen om Schengengränserna~~.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *tredjELandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20 ~~och 17.1~~ i fördraget ~~om Europeiska unionens funktionssätt~~ och som heller inte är personer som har rätt till fri rörlighet enligt ~~gemenskapslagstiftningen~~ unionslagstiftningen i enlighet med artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/399 ~~och kodexen om Schengengränserna~~.
2. *olaglig vistelse*: vistelse på en medlemsstats territorium av en tredjELandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa enligt artikel 65 i förordning (EU) 2016/399 ~~och kodexen om Schengengränserna~~ eller andra villkor för att resa in i, vistas eller vara bosatt i den medlemsstaten.

3. *återvändande*: en tredjelandsmedborgares återresa – oavsett om den sker frivilligt i överensstämmelse med en skyldighet att återvända eller med tvång – till

a) ursprungslandet, eller

b) ett transitland i enlighet med återtagandeaftal med ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ eller bilaterala återtagandeaftal eller andra arrangemang, eller

c) ett annat tredjeland till vilket den berörda tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där han eller hon kommer att tas emot ☞ ☞ ☞ [...] ☞ ☞ eller ☞

☞ **d) ett tredjeland där tredjelandsmedborgaren har rätt att resa in och uppehålla sig, eller ☞**

➤ e) som en sista utväg, om återvändandet till ett tredjeland som avses i leden a–d inte kan verkställas på grund av bristande samarbete i samband med återvändandet från tredjelandets sida eller från tredjelandsmedborgarens sida, ett tredjeland med vilket det finns ett EU-avtal eller ett bilateralt avtal enligt vilket tredjelandsmedborgaren tas emot och tillåts stanna och där internationella människorättsnormer i enlighet med den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter respekteras, förutsatt att inga internationella, europeiska eller nationella bestämmelser förhindrar återvändandet. När återvändandet verkställs till ett tredjeland som har en gemensam gräns med en medlemsstat krävs ett förhandsgodkännande från den medlemsstaten innan förhandlingarna om ett sådant bilateralt avtal inleds. Ⓒ

4. *beslut om återvändande*: ett administrativt eller rättsligt beslut enligt vilket en tredjelandsmedborgares vistelse är olaglig och som ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända.
5. *avlägsnande*: verkställigheten av skyldigheten att återvända, det vill säga den faktiska transporten ut ur medlemsstaten.

6. *inreseförbud*: ett administrativt eller rättsligt beslut om förbud mot inresa och vistelse på medlemsstaternas territorium under en viss period ➡ [...] ⬅.
7. *risk för avvikande*: skäl i det enskilda fallet och på grundval av objektiva kriterier fastställda genom lag att anta att en tredjelandsmedborgare som är föremål för förfaranden för återvändande kan komma att avvika.
8. *frivillig avresa*: fullgörande av skyldigheten att återvända inom den tidsram som fastställts i beslutet om återvändande.
9. *utsatta personer*: ➡ **bland annat** ⬅ underåriga, ensamkommande barn, funktionshindrade, äldre, gravida, ensamstående föräldrar med underåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld ➡ ; ⬅
- ➡ **10. annan form av tillstånd som ger rätt till vistelse: handling utfärdad av en medlemsstat till en tredjelandsmedborgare som ger rätt till vistelse på dess territorium och som inte är ett uppehållstillstånd i den mening som avses i artikel 2.16 i förordning (EU) 2016/399 eller en visering för längre vistelse i den mening som avses i artikel 2.14 i förordning (EU) 2018/1860 (SIS: återvändandeförordningen) och med undantag av det dokument som avses i artikel 6 i direktiv 2013/33/EU.** ⬅

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) bilaterala eller multilaterala avtal mellan ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒, eller ~~gemenskapen~~ ☒ unionen ☒ och dess medlemsstater, och ett eller flera tredjeländer,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av eventuella förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgaren i ~~gemenskapens~~ ☒ unionens ☒ regelverk om invandring och asyl.
3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de personer som det är tillämpligt på, förutsatt att dessa förmånligare bestämmelser är förenliga med detta direktiv.
4. När det gäller tredjelandsmedborgare som undantas från direktivets räckvidd i enlighet med artikel 2.2 a ska medlemsstaterna
 - a) se till att deras behandling och skyddsnivån inte är mindre förmånliga än vad som föreskrivs i artikel 10.4 och 10.5~~8.4 och 8.5~~ (begränsad användning av tvångsmedel), artikel 11.2 a (uppskov med avlägsnande), artikel 17.1 b och 17.1 d~~14.1 b och 14.1 d~~ (akutsjukvård och beaktande av utsatta personers behov) samt artiklarna 19.16 och 20.17 (förhållanden i samband med förvar) och
 - b) respektera principen om ”non-refoulement”.

Artikel 5

”Non-refoulement”, ☞ proportionalitet, ☹ barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd

När medlemsstaterna genomför detta direktiv ska de ta vederbörlig hänsyn till

- a) barnets bästa,
- b) familjeliv,
- c) hälsotillståndet för den berörda tredjelandsmedborgaren,

och respektera principen om ”non-refoulement” ☞ och proportionalitetsprincipen ☹.

↓ ny

↻ Rådet

Artikel 6

Risk för avvikande

1. ↻ Vid tillämpningen av denna artikel ska förekomsten av en risk för avvikande eller frånvaron av en sådan risk fastställas på grundval av en övergripande bedömning av de specifika omständigheterna i det enskilda fallet. © De objektiva kriterier som avses i artikel 3.7 ska inbegripa minst följande kriterier:

↻ [...] ©

↻ [...] ©

↻ [...] ©

- d) Personen har rest in till medlemsstaternas territorium på ett olagligt sätt ↻ eller har gripits eller hejdots i samband med att han eller hon olagligen passerade en medlemsstats yttre gräns landsvägen, sjövägen eller luftvägen ©.
- e) Personen har gjort en otillåten förflyttning till en annan medlemsstats territorium ↻, inbegripet efter att ha rest genom ett tredjeland eller försökt att göra det ©.

- f) Personen har uttryckligen uttalat en avsikt att inte efterleva återvändanderelaterade åtgärder som tillämpas i enlighet med detta direktiv ➡ eller handlat på ett sätt som tydligt visar att han eller hon inte har för avsikt att efterleva sådana åtgärder Ⓒ.
- g) Personen är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av en annan medlemsstat.
- h) Personen efterlever inte ett beslut om återvändande ➡ [...] Ⓒ inom ➡ den beviljade Ⓒ tidsfristen för frivillig avresa.
- i) Personen efterlever inte ➡ [...] Ⓒ ➡ artikel 8.2 eller 9.3 i detta direktiv Ⓒ ➡ [...] Ⓒ.
- j) Personen uppfyller inte skyldigheten att samarbeta med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i alla skeden av återvändandeförfarandena, i enlighet med artikel 7.
- k) Personen ➡ [...] Ⓒ ➡ är tidigare Ⓒ dömd för ➡ ett Ⓒ brott ➡ som bedöms som grovt i medlemsstaternas nationella lagstiftning eller för brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF inom Europeiska unionen Ⓒ ➡ [...] Ⓒ.
- ➡ [...] Ⓒ
- m) Personen använder falska eller förfälskade identitets ➡ - eller rese Ⓒ handlingar, ➡ uppehållstillstånd, viseringar eller handlingar som motiverar inresevillkoren, Ⓒ förstör eller gör sig på annat sätt av med ➡ [...] Ⓒ ➡ sådana Ⓒ handlingar, ➡ använder sig av alias med bedräglig avsikt, lämnar muntligen eller skriftligen andra oriktiga uppgifter, Ⓒ ➡ [...] Ⓒ vägrar att lämna ➡ [...] Ⓒ ➡ biometriska uppgifter Ⓒ enligt krav i unionsrätten eller nationell rätt ➡ eller motsätter sig återvändandeförfarandet på ett annat bedrägligt sätt Ⓒ.

n) Personen motsätter sig återvändandeförfarandet på ett våldsamt ☞ [...] ☞ sätt.

☞ [...] ☞

p) Personen respekterar inte ett ☞ [...] ☞ ☞ gällande ☞ inreseförbud.

☞ r) Personen utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet. ☞

☞ Medlemsstaterna får föreskriva ytterligare objektiva kriterier i sin nationella lagstiftning, såsom att personen saknar handlingar som styrker identiteten eller att personen omfattas av pågående utredningar eller förfaranden för brott. ☞

2. ☞ [...] ☞

Medlemsstaterna ska ☞ [...] ☞ fastställa att en risk för avvikande anses föreligga i ett enskilt fall, om detta inte motbevisas, när ett av de objektiva kriterier som anges i punkt ☞ **1 f,** ☞ ☞ [...] ☞ m, ☞ [...] ☞ n ☞ [...] ☞ och ☞ [...] ☞ p är uppfyllt.

☞ Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning fastställa att en risk för avvikande anses föreligga i ett enskilt fall, om detta inte motbevisas, när ett av de objektiva kriterier som anges i punkt 1 d, e, g, h, k, i, j och r är uppfyllt. ☞

Artikel 7

Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstaterna ska ålägga tredjelandssmedborgare en skyldighet att samarbeta med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i alla skeden av återvändandeförfarandena. Denna skyldighet ska ➡ [...] ☹ i synnerhet omfatta
 - a) en skyldighet att tillhandahålla alla element som krävs för att fastställa eller bekräfta identitet ➡ och att på begäran styrka de åtgärder som vidtagits ☹ ,
 - b) en skyldighet att lämna information om de tredjeländer som genomrests,
 - c) en skyldighet att ➡ lämna en tillförlitlig adress till de behöriga myndigheterna, i den form och inom den tidsram som fastställs i den nationella lagstiftningen, samt ☹ förbli närvarande och tillgänglig under hela förfarandena,
 - d) en skyldighet att lämna in en begäran om en giltig resehandling till de behöriga myndigheterna i tredjeländer ➡ och tillhandahålla alla uppgifter och förklaringar som krävs för att erhålla denna handling samt samarbeta med dessa myndigheter, ☹ ➡ [...] ☹
 - ➡ e) att infinna sig personligen om och när detta krävs för detta syfte inför de behöriga nationella myndigheterna och de behöriga myndigheterna i tredjeländer. ☹

2. De element som avses i punkt 1 a ska omfatta tredjelandsmedborgares förklaringar och dokumentation de innehar om sin identitet, medborgarskap, ➤ födelsedatum och födelseort ➤ ➤ [...] ➤ , land/länder och ort(er) där de bott tidigare, reserutter ➤ , ➤ ➤ [...] ➤ resedokumentation ➤ och biometriska uppgifter ➤ .
3. Medlemsstaterna ska informera tredjelandsmedborgarna om ➤ deras skyldigheter som avses i punkt 1 och ➤ konsekvenserna av att inte uppfylla ➤ [...] ➤ ➤ dess, inbegripet påföljder enligt nationell lagstiftning när detta föreskrivs av medlemsstaterna, i överensstämmelse med rättsstatsprincipen. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för tillhandahållandet av denna information ➤ .

↓ 2008/115/EG (anpassad)

⇒ ny

⇒ Rådet

KAPITEL II

AVSLUTANDE AV DEN OLAGLIGA VISTELSEN

Artikel ~~86~~

Beslut om återvändande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i punkterna 2–5 ⇒ **och 7 samt den situation som avses i artikel 13.2** ☹ ska medlemsstaterna utfärda beslut om att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium ska återvända.
⇒ **Tredjelandsmedborgaren ska rätta sig efter detta beslut.** ☹
2. ⇒ [...] ☹ ⇒ **Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 ska** ☹
⇒ [...] ☹ ⇒ **t** ☹ redjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium och som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller ⇒ [...] ☹ ⇒ **en visering för längre vistelse som** ☹ utfärdats ⇒ [...] ☹ av en annan medlemsstat ⇒ [...] ☹ ⇒ [...] ☹ ofördröjligen bege sig till den medlemsstatens territorium. ⇒ [...] ☹

⇒ **Om tredjelandsmedborgarens** ☹ omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning ⇒ **, allmän säkerhet** ☹ eller nationell säkerhet, ska punkt 1 tillämpas.

➔ Om den tredjelandsmedborgare som berörs av detta krav inte följer detsamma ska punkt 1 tillämpas och den medlemsstat som har utfärdat beslutet om återvändande ska inleda ett samråd i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2018/1860 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. ☹

➔ När den medlemsstat som utfärdade uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse meddelar den medlemsstat som utfärdade beslutet om återanvändande att den upprätthåller det tillståndet eller viseringen för längre vistelse, eller när den inte fattar ett beslut inom den period som fastställs i artikel 10 e i förordning (EU) 2018/1860, ska den medlemsstaten vara skyldig att släppa in tredjelandsmedborgaren på sitt territorium. ☹

➔ När den medlemsstat som utfärdade uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse meddelar den medlemsstat som utfärdade beslutet om återanvändande att den inte upprätthåller det tillståndet eller viseringen för längre vistelse ska den medlemsstat som utfärdade beslutet om återvändande vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet. ☹

➡ **2a. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 ska tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium och som innehar någon annan form av tillstånd som ger rätt till vistelse utfärdat av en annan medlemsstat ofördröjligen bege sig till den medlemsstatens territorium. Om den tredjelandsmedborgare som berörs av detta krav inte följer detsamma, eller om tredjelandsmedborgarens omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet, ska punkt 1 tillämpas.** ⬅

3. Medlemsstaterna får avstå från att utfärda ett beslut om återvändande till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium om den berörda tredjelandsmedborgaren återtas av en annan medlemsstat enligt bilaterala avtal eller arrangemang som gäller ☒ den 13 januari 2009 ~~☒ den dag detta direktiv träder i kraft~~. Den medlemsstat som har återtagit den berörda tredjelandsmedborgaren ska i så fall tillämpa punkt 1.

4. Medlemsstaterna får när som helst, av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl, bevilja ett självständigt uppehållstillstånd ☹ . en visering för längre vistelse ☹ eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet till en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium. I sådana fall ska inget beslut om återvändande utfärdas. Om ett sådant beslut redan har utfärdats ska det återkallas eller tillfälligt skjutas upp under giltighetstiden för uppehållstillståndet ☹ . viseringen för längre vistelse ☹ eller någon annan beviljad rätt att stanna.
5. Om en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium är föremål för ett förfarande för förlängning av hans eller hennes uppehållstillstånd ☹ . visering för längre vistelse ☹ eller något annat tillstånd som ger rätt att stanna i landet, ska den berörda medlemsstaten överväga att avstå ifrån att utfärda ett beslut om återvändande till dess att förfarandet har avslutats, ~~utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 6.~~

6. ⇒ Medlemsstaterna ska utfärda ett beslut om återvändande ☞ [...] ☹ ☞ i enlighet med sin nationella lagstiftning ☹

☞ a) i samma akt som ett beslut om att avsluta eller avslå ☹ en tredjelandsmedborgares lagliga vistelse, inklusive ett beslut om att inte bevilja en tredjelandsmedborgare flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) .../... [skyddsgrundsförordningen] ⇐ ☞ „eller” ☹

☞ b) tillsammans med eller utan onödigt dröjsmål efter att ha fattat ett beslut om att avsluta eller avslå en tredjelandsmedborgares lagliga vistelse, inklusive ett beslut om att inte bevilja en tredjelandsmedborgare flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) .../... [skyddsgrundsförordningen] ☹ .

Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att anta ett beslut om ☒ återvändande ☒ att avsluta en laglig vistelse tillsammans med ett beslut om återvändande och/eller ☒ ☞ [...] ☹ ☒ ett beslut om avlägsnande och/eller inreseförbud inom ramen för ett enda administrativt eller rättsligt beslut i enlighet med deras nationella lagstiftning, ~~utan att det påverkar tillämpningen av rättssäkerhetsgarantierna enligt kapitel III och andra relevanta bestämmelser i gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning.~~

↓ ny

↻ Rådet

↻ [...] ↻ ↻ **Denna punkt** ↻ påverkar inte tillämpningen av skyddsåtgärderna enligt kapitel III och enligt andra relevanta bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt ↻ **I synnerhet ska medlemsstaterna säkerställa att rättsverkan av ett beslut om återvändande avbryts i avvaktan på resultatet av ett överklagande som lämnas i enlighet med [artikel 53 i förordning (EU) .../... *förordningen om asyلفörfaranden*] om tredjelandsmedborgaren tillåts stanna på den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med [artikel 54.1 eller 54.2b i förordning (EU) .../... *förordningen om asyلفörfaranden*] ↻ .**

↻ **7. Medlemsstaterna får erkänna varje beslut om återvändande som utfärdas i enlighet med punkt 1 av övriga medlemsstaters behöriga myndigheter i enlighet med rådets direktiv 2001/40/EG. I sådana fall verkställs återvändandet i enlighet med tillämplig lagstiftning i den medlemsstat som genomför återvändandeförfarandet.** ↻

⇒ 8. Medlemsstaterna ska, om så är nödvändigt, samarbeta genom utsedda kontaktpunkter i syfte att underlätta genomförandet av beslut om återvändande. I synnerhet får medlemsstaterna samarbeta genom att tillåta resor genom en annan medlemsstats territorium för att efterleva ett beslut om återvändande eller erhålla resehandlingar. Tillvägagångssättet för ett sådant samarbete får fastställas genom bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser och får omfatta villkoren för ledsagare, svarsfrister och förbundna kostnader. ☹

↓ 2008/115/EG

⇒ ny

Artikel 97

Frivillig avresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i punkterna 2 och 4 ska det i återvändandebeslutet fastställas en lämplig tidsfrist på ~~mellan sju och~~ ⇒ upp till ⇐ trettio dagar för frivillig avresa. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning föreskriva att en sådan tidsfrist får beviljas först efter ansökan från den berörda tredjelandsmedborgaren. Medlemsstaterna ska i så fall informera de berörda tredjelandsmedborgarna om möjligheten att ge in en sådan ansökan.

Den tidsfrist som föreskrivs i första stycket innebär inte att den berörda tredjelandsmedborgaren inte kan avresa tidigare.

↓ ny

Längden på tidsfristen för frivillig avresa ska fastställas med vederbörlig hänsyn till ➡ [...] ⬅ omständigheterna i ➡ [...] ⬅ fallet ➡ [...] ⬅ .

↓ 2008/115/EG (anpassad)

⇒ ny

➡ Rådet

2. Medlemsstaterna ska, när så är nödvändigt, förlänga fristen för frivillig avresa med en lämplig tid, med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet, t.ex. vistelsens längd, förekomsten av skolbarn eller av andra familjeband och sociala band.
3. Vissa förpliktelser som syftar till att förhindra att den berörda personen avviker, till exempel att regelbundet anmäla sig hos myndigheterna, deponering av tillräcklig garantisumma, inlämnande av handlingar eller skyldighet att stanna på en viss plats, får åläggas under tidsfristen i fråga.

4. ⇒ [...] ☹ ⇒ Utan att det påverkar den berörda tredjelandsmedborgarens möjlighet att frivilligt fullgöra skyldigheten att återvända och att beviljas stöd i enlighet med artikel 14.3 ☹ får ⇒ medlemsstaterna ☹ inte bevilja en tidsfrist för frivillig avresa i följande fall: ⇐

a) Om det finns ☒ en ☒ risk för avvikande ⇒ som fastställts i enlighet med artikel 6 ⇐

⇒ [...] ☹

⇒ [...] ☹ ⇒ b) ~~eller om~~ ☒ Om ☒ den berörda personen

☒ tredjelandsmedborgaren ☒ utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet. ☹ ⇒ [...] ☹ ~~får medlemsstaterna avstå från att bevilja någon tidsfrist för frivillig avresa eller bevilja en kortare tidsfrist än sju dagar~~

⇒ Medlemsstaterna får avstå från att bevilja en tidsfrist för frivillig avresa om en ansökan om laglig vistelse avvisats såsom uppenbart ogrundad, bedräglig eller otillåtlig. ☹

⇒ Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa denna punkt på underåriga och på familjer med barn. ☹

Artikel ~~108~~

Avlägsnande

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa beslutet om återvändande om inte någon tidsfrist för frivillig avresa har beviljats i enlighet med artikel ~~97~~.4, eller om åläggandet att återvända inte har hörtsammats inom den tidsfrist för frivillig avresa som beviljats i enlighet med artikel ~~97~~. ⇒ Dessa åtgärder ska inbegripa alla åtgärder som krävs för att bekräfta identiteten på en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som inte innehar en giltig resehandling samt för att erhålla en sådan handling ➡ **inklusive påföljder i enlighet med nationell lagstiftning när detta föreskrivs av medlemsstaterna, i överensstämmelse med rättsstatsprincipen** Ⓒ . ⇐
2. Om medlemsstaten har beviljat en tidsfrist för frivillig avresa i enlighet med artikel ~~97~~, får beslutet om återvändande verkställas först när tiden löpt ut, såvida inte en risk som avses i artikel ~~97~~.4 uppstår under denna tid.

3. Medlemsstaterna får anta ett separat administrativt eller rättsligt beslut om avlägsnande.
4. Om medlemsstaterna – som en sista utväg – använder tvångsmedel vid avlägsnandet av en tredjelandsmedborgare som motsätter sig avlägsnande, ska dessa åtgärder vara proportionerliga och inte innebära mer tvång än skäligt. De ska genomföras enligt nationell lagstiftning i överensstämmelse med grundläggande rättigheter och med vederbörlig respekt för den berörda tredjelandsmedborgarens värdighet och fysiska integritet.
5. När avlägsnandet genomförs med flyg ska medlemsstaterna ta hänsyn till de gemensamma riktlinjer för säkerhetsbestämmelser i samband med gemensamma återsändanden med flyg som fogas till beslut 2004/573/EG.
6. Medlemsstaterna ska sörja för ett effektivt övervakningssystem för påtvingade återvändanden.

⇒ 7. Medlemsstaterna får besluta att kostnaderna förknippade med avlägsnande, inklusive förvar i enlighet med artiklarna 18 och 22, ska bäras av den berörda tredjelandsmedborgaren eller en annan person eller enhet som har undertecknat en åtagandeförklaring som underlättar den föregående inresan och vistelsen i Europeiska unionen. ☹

Artikel 119

Uppskjutande av verkställighet

1. Medlemsstaterna ska skjuta upp verkställigheten av avlägsnandet
 - a) om det strider mot principen om ”non-refoulement” eller
 - b) så länge som verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp enligt artikel ~~1613(2)~~ 1613(2) .
2. Medlemsstaterna får skjuta upp verkställigheten av avlägsnandet under en lämplig tidsperiod, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Medlemsstaterna ska särskilt beakta
 - a) tredjelandsmedborgarens fysiska eller psykiska tillstånd,
 - b) tekniska omständigheter, som brist på transportkapacitet eller att avlägsnandet misslyckades på grund av bristande identitetshandlingar.
3. Om verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp i enlighet med punkterna 1 och 2, får den berörda tredjelandsmedborgaren åläggas de skyldigheter som anges i artikel ~~97~~ 97.3.

Artikel ~~1240~~

Återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn

1. Innan ett beslut fattas om att utfärda ett beslut om återvändande beträffande ett ensamkommande barn, ska stöd av lämpliga organ som inte är verkställande myndighet beviljas med vederbörlig hänsyn till barnets bästa.
2. Innan myndigheterna i en medlemsstat avlägsnar ett ensamkommande barn från medlemsstatens territorium, ska de försäkra sig om att barnet kommer att överlämnas till en familjemedlem, en utsedd förmyndare eller en lämplig mottagningsenhet i mottagarlandet.

Artikel ~~1344~~

Inreseförbud

1. Beslut om återvändande ska åtföljas av ett inreseförbud
 - a) om inte någon tidsfrist för frivillig avresa har beviljats, eller
 - b) om åläggandet att återvända inte har hör sammats.

I andra fall får beslut om återvändande åtföljas av ett inreseförbud ➡ även om tredjelandsmedborgaren får återanpassningsstöd Ⓒ .

↓ ny

⇒ Rådet

2. Medlemsstaterna får utfärda ett inreseförbud som inte åtföljer ett beslut om återvändande till en tredjelandsmedborgare som har vistats olagligt inom medlemsstaternas territorium och vars olagliga vistelse upptäcks i samband med utresekontroller i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2016/399, när det är motiverat på grundval av de specifika omständigheterna i det enskilda fallet och med beaktande av proportionalitetsprincipen ⇒ **samtidigt som de, i möjligaste mån, ska undvika att skjuta upp den berörda tredjelandsmedborgarens avresa** .
-

↓ 2008/115/EG

⇒ ny

⇒ Rådet

32. Inreseförbudets varaktighet ska fastställas med vederbörlig hänsyn till alla relevanta omständigheter i det enskilda fallet och ska i princip inte överstiga ⇒ [...] ● ⇒ **tio** ● år. Det får emellertid överstiga ⇒ [...] ● ⇒ **tio** ● år om tredjelandsmedborgaren utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

42. Medlemsstaterna ska överväga att upphäva ett inreseförbud **☞ , förkorta dess varaktighet ☞** eller besluta att det tills vidare inte ska gälla, om en tredjelandsmedborgare som är föremål för ett inreseförbud utfärdat i enlighet med punkt 1 andra stycket kan visa att han eller hon har lämnat en medlemsstats territorium i full överensstämmelse med ett beslut om återvändande.

☞ Vid upphävande av ett inreseförbud eller vid beslut att det tills vidare inte ska gälla får medlemsstaterna ålägga den berörda tredjelandsmedborgaren att betala de kostnader som uppstår till följd av det beslut som fattats i enlighet med artikel 10.7. ☞

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 första stycket b, ska beslut om inreseförbud inte fattas avseende offer för människohandel som har beviljats uppehållstillstånd i enlighet med rådets direktiv 2004/81/EG ~~av den 29 april 2004, om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna~~²³, förutsatt att den berörda tredjelandsmedborgaren inte utgör något hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

Medlemsstaterna får i enskilda fall av humanitära skäl avstå från att utfärda eller upphäva ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla.

Medlemsstaterna får i enskilda fall eller i vissa kategorier av fall av andra skäl återkalla ett inreseförbud, eller besluta att det tills vidare inte ska gälla.

²³ Rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna (EUT L 261, 6.8.2004, s. 19).

~~54. ☞ [...] ☞ ☞ [...] ☞ och ta hänsyn till den statens intressen i enlighet med artikel 25 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet²⁴ ☞ [...] ☞²⁵~~

~~65.~~ Tillämpningen av punkterna 1–~~54~~ ska inte påverka rätten till internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 a i direktiv 2011/95/EU ~~rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet²⁶~~ i medlemsstaterna.

²⁴

²⁵

²⁶ ~~Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, 30.9.2004, s. 12).~~

↓ ny

☞ Rådet

Artikel 14

Återvändandehantering

1. Varje medlemsstat ska inrätta, driva, upprätthålla och vidareutveckla ett nationellt system för återvändandehantering, som ska hantera all information som krävs för att genomföra detta direktiv, i synnerhet vad gäller hantering av enskilda fall samt återvändanderelaterade förfaranden.
2. Det nationella systemet ska inrättas på ett sätt som säkerställer teknisk kompatibilitet för att möjliggöra kommunikation med de ☞ n plattform ☞ ☞ [...] ☞ som inrättas i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) .../... [förordningen om en europeisk gräns- och kustbevakning].
3. Medlemsstaterna ska fastställa program för ☞ [...] ☞ ☞ att stödja frivilligt återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som är medborgare i de tredjeländer som förtecknas i bilaga I till förordning ☞ ²⁷ ☞ [...] ☞ ☞ som upprättats i enlighet med nationell lagstiftning och andra författningar ☞ ²⁸.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

²⁸

☞ Sådana program får utgöras av logistiskt, finansiellt och annat materiellt eller icke-finansiellt bistånd inbegripet stöd för återanpassning i det tredjeland personen återvänder till ☞ [...] ☞.

Beviljandet av sådant bistånd, även fastställandet av dess typ och omfattning, ☞ [...] ☞
☞ får ta hänsyn till huruvida ☞ den berörda tredjelandsmedborgaren samarbetar med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med artikel 7 i detta direktiv ☞ och får vara underkastat villkor och skäl för undantag enligt nationell lagstiftning och andra författningar, särskilt vad gäller bistånd för återanpassning i det tredjeland personen återvänder till ☞.

☞ Det bistånd som avses i denna punkt ska i regel inte beviljas den tredjelandsmedborgare som redan har fått bistånd för återanpassning från en medlemsstat. ☞

KAPITEL III

RÄTTSSÄKERHETSGARANTIER

Artikel ~~1542~~

Utformning

1. Beslut om återvändande och eventuella beslut om inreseförbud och beslut om avlägsnande, ska utfärdas skriftligt och innehålla en redovisning av de faktiska och de rättsliga omständigheterna, liksom uppgift om tillgängliga rättsmedel.

Om rätten till information enligt nationell lagstiftning får inskränkas, särskilt för att skydda nationell säkerhet, försvaret eller allmän säkerhet samt för förebyggande, undersökning och avslöjande av brott och åtal för brott, får informationen om de faktiska omständigheterna begränsas.

2. Medlemsstaterna ska på begäran tillhandahålla en skriftlig eller muntlig översättning av de viktigaste delarna av ett beslut om återvändande i enlighet med punkt 1, inbegripet information om tillgängliga rättsmedel, på ett språk som tredjelandsmedborgaren förstår eller rimligen kan förväntas förstå.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 2 på tredjelandsmedborgare som har rest in olagligt på en medlemsstats territorium utan att därefter ha fått tillstånd eller rätt att stanna i den medlemsstaten.

I sådana fall ska beslut om återvändande i enlighet med punkt 1 meddelas genom ett standardformulär enligt nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla skriftlig allmän information om huvudpunkterna i standardformuläret på åtminstone fem av de språk som oftast används eller förstås av olagliga migranter som reser in i den berörda medlemsstaten.

Artikel ~~16~~¹³

Rättsmedel

1. ~~☞ Berörda ☞ [...]~~ tredjelandsmedborgare ~~☞ [...]~~ ska ha tillgång till ett effektivt rättsmedel för att kunna överklaga ~~☞ [...]~~ sådana beslut om återvändande som avses i artikel ~~☞ [...]~~ ~~☞ ¹⁵~~12~~~~ 1, inför en behörig ~~☞ [...]~~ ~~☞ domstol ☞ eller~~ förvaltningsmyndighet eller ett behörigt organ som består av opartiska ledamöter som åtnjuter garantier för sin oberoende ställning.

↓ ny

⇒ [...] ⇐

↓ 2008/115/EG

⇒ ny

⇒ Rådet

⇒ [...] ⇐ eller organ ⇒ [...] ⇐ ~~om inte verkställigheten redan är tillfälligt uppskjuten enligt den nationella lagstiftningen.~~

⇒ **2. För att principen om ett effektivt rättsmedel ska följas, ska tredjelandsmedborgare beviljas rätten att överklaga beslut om återvändande inför åtminstone en instans.** ⇐

☞ [...] ☛

☞ [...] ☛

☞ [...] ☛

↓ ny

☞ Rådet

⇒ [...] ➔

⇒ [...] ➔

⇒ 3. Medlemsstaterna ska i sin nationella lagstiftning föreskriva en kortaste tidsfrist för överklagande av ett beslut om återvändande på högst 14 dagar. Sådana tidsfrister ska börja gälla från och med den dag då beslutet om återvändande meddelas tredjelandsmedborgaren eller personens rättsliga företrädare, eller, framför allt när tredjelandsmedborgaren har avvikit, från och med ett annat datum som ska fastställas i enlighet med nationell lagstiftning. ➔

⇒ Om beslutet om återvändande grundas på eller är utfärdat i samma akt som ett beslut om att inte bevilja en tredjelandsmedborgare flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) ... /... [skyddsgrundsförordningen] ska tidsfristerna för att överklaga beslutet om återvändande vara de som fastställts i nationell lagstiftning i enlighet med [artikel 53.6 i förordningen om asylförfaranden]. ➔

⇒ Om beslutet om återvändande grundas på eller är utfärdat i samma akt som ett beslut om att avsluta eller neka en laglig vistelse får tidsfristerna för att överklaga beslutet om återvändande, genom undantag från första stycket, vara de som fastställs i nationell lagstiftning, men högst 30 dagar. ➔

⇒ [...] ⇐

⇒ [...] ⇐

⇒ 4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att domstolen avslutar ⇐
prövningen av överklagandet ⇒ [...] ⇐ ⇒ inom kortast möjliga tidsperiod. ⇐

⇒ 4a. Medlemsstaterna ska säkerställa att efterlevnaden av de krav som följer av
respekten ⇐ för principen om "non-refoulement" ⇒ [...] ⇐ ⇒ kontrolleras av
domstolen på begäran av tredjelandsmedborgaren eller ⇐ ex officio
⇒ [...] ⇐ ⇒ [...] ⇐ ⇒ [...] ⇐ ⇒ om inte en sådan efterlevnad hade kontrollerats av en
domstol i samband med en överklagan som görs i enlighet med punkt 1, ⇐ i samband
med ett förfarande som genomförts vid tillämpning av förordning (EU) .../...
[förordningen om asylförfaranden ⇒ [...] ⇐ ⇒ och inga nya relevanta element eller
iakttagelser har framkommit eller lagts fram av tredjelandsmedborgaren i fråga om
respekten för principen om "non-refoulement", vilka avsevärt ändrar de specifika
omständigheterna i det enskilda fallet. ⇐

⇒ 4b. Medlemsstaterna får föreskriva förfaranden för administrativ omprövning före ett
överklagande inför en domstol i enlighet med punkt 1, förutsatt att den administrativa
omprövningen inte påverkar ⇒ [...] ⇐ rättsmedlets effektivitet. ⇐

↓ 2008/115/EG

⇒ Rådet

53. Den berörda tredjelandsmedborgaren ska ha möjlighet att få ⇒ [...] ⇄ **rättsligt bistånd**, ⇄ [...] ⇄ biträde av ett ombud samt, om så är nödvändigt, språklig hjälp.
64. Medlemsstaterna ska se till att nödvändigt rättsligt bistånd och/eller biträde på begäran beviljas kostnadsfritt i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning ⇒ [...] ⇄ **eller reglerna om rättshjälp** ⇄ och får föreskriva att kostnadsfritt rättsligt bistånd och/eller biträde underställs villkoren i ⇒ **förordning (EU) .../... [förordningen om asylförfaranden]**. ⇄ ⇒ [...] ⇄
-

⌚ Rådet

⇒ Rådet

⇒ **Artikel 16a** ⇄

⇒ **Suspensiv verkan** ⇄

- ⇒ **1. Medlemsstaterna ska föreskriva antingen automatisk suspensiv verkan av verkställigheten av ett beslut om återvändande eller befogenheten för en domstol att skjuta upp verkställigheten av ett beslut om återvändande på begäran av den berörda tredjelandsmedborgaren eller ex-officio under överklagandeförfarandet i första instans.** ⇄

- ➔ 2. Medlemsstaterna ska under alla omständigheter föreskriva att verkställigheten av beslutet om återsändande ska skjutas upp, om det finns en risk för överträdelse av principen om "non-refoulement". ☹
- ➔ 3. I andra fall får medlemsstaterna besluta att skjuta upp verkställigheten av ett beslut om återvändande under överklagandeförfarandet i första instans. ☹
- ➔ 4. Om medlemsstaterna föreskriver en möjlighet att på begäran skjuta upp verkställigheten av beslutet om återvändande ska medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning föreskriva de kortaste tidsfristerna för att lämna in en begäran om att skjuta upp verkställigheten av ett beslut om återvändande, vilka under inga omständigheter får överskrida tidsfristerna för att lämna in överklagandet i enlighet med artikel 16. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett beslut om begäran om uppskjutande av verkställigheten av ett beslut om återvändande fattas så snart som möjligt från det att den berörda tredjelandsmedborgaren lämnade in en sådan begäran. ☹
- ➔ 5. Verkställigheten av ett beslut om återvändande ska inte skjutas upp när tredjelandsmedborgaren lämnar in ett efterföljande överklagandebeslut, utom i de fall för vilka medlemsstaterna beslutar att bevilja ett sådant uppskov i nationell lagstiftning. ☹
- ➔ I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att ett beslut om begäran om uppskjutning av verkställigheten av ett beslut om återvändande fattas inom så kort tid som möjligt från det att en sådan begäran lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren. ☹

Artikel ~~17~~~~44~~

Garantier i avvaktan på återvändande

1. Medlemsstaterna ska, med undantag för den situation som omfattas av artiklarna ~~19~~~~46~~ och ~~20~~~~47~~, säkerställa att under den tidsfrist för frivillig avresa som beviljats enligt artikel ~~97~~ och under tidsperioder för vilka verkställigheten av avlägsnandet skjutits upp enligt artikel ~~11~~~~9~~, följande principer beaktas så långt som möjligt i fråga om tredjelandsmedborgare:
 - a) De familjemedlemmar som befinner sig på territoriet ska hållas samlade.
 - b) Akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar ska tillhandahållas.
 - c) Beroende på vistelsens längd ska underåriga ges tillträde till det grundläggande utbildningsväsendet.
 - d) Utsatta personers särskilda behov ska beaktas.
2. Medlemsstaterna ska se till att de personer som avses i punkt 1 i enlighet med nationell lagstiftning erhåller en skriftlig bekräftelse på att tidsfristen för frivillig avresa har förlängts i enlighet med artikel ~~97~~.2 eller att verkställigheten av beslutet om återvändande har skjutits upp.

KAPITEL IV

FÖRVAR INFÖR AVLÄGSNANDE

↓ 2008/115/EG (anpassad)

⇒ ny

Artikel ~~184~~¹⁸⁴⁵

Förvar

1. Om inte andra tillräckliga, men mindre ingripande, åtgärder kan tillämpas verkningsfullt i det konkreta fallet, får medlemsstaterna ~~endast~~ hålla i förvar en tredjelandsmedborgare som är föremål för förfaranden för återvändande för att förbereda återvändandet och/eller för att genomföra avlägsnandet, särskilt när
 - a) det finns risk för avvikande ⇒ som fastställts i enlighet med artikel 6 ⇐, ~~eller~~
 - b) den berörda tredjelandsmedborgaren håller sig undan eller förhindrar förberedelserna inför återvändandet eller avlägsnandet. ~~☒~~ ☒ eller ☒

↓ ny

➡ Rådet

- c) den berörda tredjelandsmedborgaren utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

Alla grunder för förvar ska fastställas i nationell rätt.

Förvar ska vara under så kort tid som möjligt och får endast fortgå under den tid som förfarandena inför avlägsnandet pågår och genomförs med rimliga ansträngningar.

2. Ett beslut om förvar ska fattas av förvaltningsmyndigheter eller rättsliga myndigheter.

Ett beslut om förvar ska utfärdas skriftligt och med angivande av de faktiska och rättsliga omständigheterna.

När ett beslut om förvar har fattats av förvaltningsmyndigheter ska medlemsstaterna

☞ **säkerställa en rättslig prövning av alla relevanta fakta, bevis och synpunkter som lämnats in under förfarandena genom att** ☹

- a) antingen så snart som möjligt efter det att en person tagits i förvar se till att ett beslut fattas om snabb rättslig prövning av förvarsbeslutets laglighet,
- b) eller ☞ **genom att** ☹ medge den berörda tredjelandsmedborgaren rätt att inleda förfaranden för att få lagligheten av förvarsbeslutet prövat så snart som möjligt efter det att de aktuella förfarandena inleddes. Medlemsstaterna ska i detta fall omedelbart informera den berörda tredjelandsmedborgaren om möjligheten att inge en sådan ansökan.

Den berörda tredjelandsmedborgaren ska friges omedelbart om kvarhållandet i förvar inte är lagligt.

3. I varje enskilt fall ska beslutet om förvar omprövas med lämpliga mellanrum, antingen på begäran av den berörda tredjelandsmedborgaren eller ex officio. För längre perioder av förvar ska prövningar övervakas av en rättslig myndighet.
4. När det framkommer att rimliga utsikter till ett avlägsnande inte längre föreligger på grund av rättsliga eller andra överväganden, eller de villkor som fastställs i punkt 1 inte längre föreligger, upphör hållandet i förvar att vara berättigat och den berörda personen ska omedelbart frigges.

↓ 2008/115/EG (anpassad)

⇒ ny

↻ Rådet

5. Tredjelandsmedborgaren ska hållas i förvar så länge som de villkor som fastställs i punkt 1 uppfylls och så länge som det är nödvändigt för att försäkra sig om att avlägsnandet kan genomföras. Varje medlemsstat ska fastställa en ~~begränsad~~ ⇒ maximal ⇐ förvarsperiod, ~~som inte får överskrida~~ ⇒ på minst tre månader och högst ⇐ sex månader. ↻ [...] ⌚ ↻ **Om förvar av underåriga tillåts enligt nationell lagstiftning får kortare förvarsperioder föreskrivas i sådana fall.** ⌚

↓ 2008/115/EG

➡ Rådet

6. Medlemsstaterna får inte förlänga den period som avses i punkt 5 annat än med en begränsad tid som inte överskrider ytterligare tolv månader i enlighet med nationell rätt i sådana fall där avlägsnandet, trots alla rimliga ansträngningar, sannolikt kommer att ta längre tid
- a) på grund av bristande samarbete från den berörda tredjelandsmedborgarens sida, eller
 - b) beroende på att införskaffandet av nödvändiga handlingar från tredjeländer drar ut på tiden.

Förhållanden i samband med förvar

1. Förvar ska ➡ [...] ⚬ ➡ generellt ⚬ ske i särskilda förvarsanläggningar. Om en medlemsstat inte kan tillhandahålla sådana särskilda anläggningar, utan måste använda fängelseanläggningar, ska tredjelandsmedborgare i förvar hållas avskilda från vanliga interner.
2. Tredjelandsmedborgare i förvar ska – på begäran – ges möjlighet att vid tillfälle ta kontakt med juridiska ombud, familjemedlemmar och behöriga konsulära myndigheter.
3. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt situationen för utsatta personer. Akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar ska tillhandahållas.
4. Relevanta och behöriga nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ ska ha möjlighet att besöka sådana anläggningar för förvar som avses i punkt 1, i den mån de används för att hålla tredjelandsmedborgare i förvar i enlighet med detta kapitel. För sådana besök får tillstånd krävas.
5. Tredjelandsmedborgare som hålls i förvar ska systematiskt erhålla information i vilken de regler som tillämpas i anläggningen förklaras och deras rättigheter och skyldigheter fastställs. Detta inbegriper information om deras rätt enligt nationell lagstiftning att kontakta de organisationer och organ som avses i punkt 4.

Förvar av underåriga och familjer

1. Ensamkommande barn och familjer med underåriga ska endast hållas i förvar som en sista utväg och under en så kort tid som möjligt.
2. Familjer som hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande ska tillhandahållas separat inkvartering så att de tillförsäkras adekvat skydd för sitt privatliv.
3. Underåriga som hålls i förvar ska ha möjlighet att delta i fritidsverksamhet, inbegripet lekar och aktiviteter som lämpar sig för deras ålder och, beroende på vistelsens längd, ha tillgång till undervisning.
4. Så långt det är möjligt ska ensamkommande barn föras med inkvartering i anläggningar med tillgång till personal och utrymmen som tar hänsyn till behoven hos personer i deras åldersgrupp.
5. När underåriga hålls i förvar i avvaktan på avlägsnande ska barnets bästa komma i främsta rummet.

Nödsituationer

1. I situationer där ett exceptionellt stort antal tredjelandsmedborgare som ska återvända utgör en oförutsett stor belastning på förvarsanläggningarna i en medlemsstat eller dess administrativa personal, eller personal inom rättsväsendet, får medlemsstaten i fråga så länge som den exceptionella situationen består besluta att tillämpa längre tidsfrister för rättslig prövning än den som beskrivs i artikel ~~1845~~.2 tredje stycket och vidta nödåtgärder vad gäller förhållanden vid förvar som avviker från vad som föreskrivs i artiklarna ~~1946~~.1 och ~~2047~~.2.
2. Medlemsstaten ska informera kommissionen när den tillgriper sådana exceptionella åtgärder. Den ska också informera kommissionen så snart som de förhållanden som motiverar dessa åtgärder inte längre föreligger.
3. Denna artikel får inte på något sätt tolkas som att den tillåter medlemsstaterna att åsidosätta sin allmänna skyldighet att vidta alla lämpliga, både allmänna och särskilda, åtgärder för att säkerställa att deras skyldigheter enligt detta direktiv uppfylls.

↓ ny

➡ Rådet

KAPITEL V

GRÄNSFÖRFARANDE

Artikel 22

Gränsförfarande

[1. ➡ [...] ☹ ➡ Om ☹ ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd
➡ [...] ☹ fatta ➡ [...] ☹ s ➡ av den beslutande myndigheten ☹ i enlighet med [artikel
41 i förordning (EU) .../... *förordningen om asylförfaranden*] ➡ ska medlemsstaterna,
utan att det påverkar tillämpningen av punkt 9, utfärda ett beslut om återvändande för
de berörda tredjelandsmedborgarna ☹ ➡ [...] ☹.

➡ [...] ☹

3. ☞ [...] ☞ ☞ B ☞ estämmelserna i kapitlen ☞ I, ☞ II, III och IV ☞ är inte ☞ tillämpliga på ☞ [...] ☞ ☞ [...] ☞ förfaranden som genomförts i enlighet med punkt 1 ☞ [...] ☞ ☞, med undantag för artiklarna [3, 4, 5, 7, 8.1, 8.6, 10, 11, 12, 13, 16, 16a, 17, 18.2–18.4, 19, 20 och 21] ☞ . ☞ [...] ☞
4. ☞ Utan att det påverkar den berörda tredjelandsmedborgarens möjlighet att frivilligt följa ett beslut om återvändande ska ☞ ☞ [...] ☞ ☞ e ☞ n tidsfrist för frivillig avresa ☞ [...] ☞ inte beviljas. Medlemsstaterna ☞ [...] ☞ ☞ får ☞ dock bevilja en lämplig tidsfrist för frivillig avresa i enlighet med artikel 9 för tredjelandsmedborgare som innehar en giltig resehandling och uppfyller skyldigheten att samarbeta med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i alla skeden av ☞ [...] ☞ förfarandena i ☞ [...] ☞ artikel 7. Medlemsstaterna ska kräva att de berörda tredjelandsmedborgarna lämnar över den giltiga resehandlingen till den behöriga myndigheten fram till avresan. ☞ [...] ☞

5. ➡ Medlemsstaterna ska i sin nationella lagstiftning fastställa de kortaste tidsfristerna för att överklaga ett beslut om återvändande i enlighet med punkt 1, vilka inte får underskrida 48 timmar och inte överskrida en vecka. ⌚ ➡ [...] ⌚

6. ➡ Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att domstolen eller tribunalen slutför behandlingen av överklagandet samtidigt som eller inom så kort tid som möjligt efter det att överklagandet av asylförfarandet i första instansen har slutförts i enlighet med [artikel 41 i förordning (EU) .../... förordningen om asylförfaranden]. ⌚ ➡ [...] ⌚

➡ [...] ⌚

➡ [...] ⌚

⊃ [...] ⊂

⊃ [...] ⊂

⊃ [...] ⊂

⊃ [...] ⊂

⊃ [...] ⊂

➤ 8. För att förbereda återvändandet eller genomföra avlägsnandeprocessen, eller båda dessa, ska förvar et av en tredjelandsmedborgare som har tagits i förvar i enlighet med artikel 8.3 d i direktiv (EU) .../... [det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor] i samband med ett förfarande som genomförs i enlighet med [artikel 41 i förordning (EU) .../... förordningen om asylförfaranden] och som omfattas av återvändandeförfaranden i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel vara så kort som möjligt, och under inga händelser längre än fyra månader. Förvar får tillämpas endast under den tid som förfarandena inför avlägsnandet pågår och genomförs med rimliga ansträngningar .

➤ 9. En medlemsstat som utfärdar ett beslut om nekad inresa i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 och har beslutat att inte tillämpa detta direktiv i enlighet med artikel 2.2 a ska säkerställa att behandlingen och skyddet av den tredjelandsmedborgare som har nekats inresa är likvärdiga med den behandling och det skydd som fastställs i bestämmelserna i punkterna 3–8 i denna artikel .

KAPITEL ~~VII~~

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel ~~2349~~

Rapportering

↻ 1. ☹ Kommissionen ska vart tredje år rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna ↻ [...] ☹ .

↻ **2. Kommissionen ska rapportera för första gången senast den [datum] och vid detta tillfälle framför allt koncentrera sig på behovet av att underlätta ömsesidigt erkännande av beslut om återvändande, inklusive det ekonomiska stöd från unionen som behövs för detta ändamål.** ☹

↻ **Denna rapport ska vid behov åtföljas av lämpliga förslag om ändring av relevanta unionsakter.** ☹

~~Kommissionen ska lämna sin första rapport senast den 24 december 2013 och vid det tillfället särskilt inrikta sig på tillämpningen av artikel 11, artikel 13.4 och artikel 15 i medlemsstaterna. Med avseende på artikel 13.4 ska kommissionen särskilt bedöma de ekonomiska och administrativa konsekvenserna i medlemsstaterna.~~

~~Artikel 20~~

Införande

~~1. Medlemsstaterna ska senast den 24 december 2010 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Med avseende på artikel 13.4 ska medlemsstaterna senast den 24 december 2011 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.~~

~~När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.~~

~~2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.~~

Artikel ~~24~~

Förhållandet till Schengenkonventionen

Detta direktiv ersätter bestämmelserna i artiklarna 23 och 24 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

🔊 Rådet

🔊 Rådet

🔊 Artikel 24a 🗣️

🔊 Förhållandet till viseringskodexen 🗣️

🔊 Om tredjelandet anses inte samarbeta tillräckligt med medlemsstaterna i fråga om återtagande ska artikel 25a i viseringskodexen tillämpas. 🗣️

☞ Rådet

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 6–10, 13, 14.3 ☞ [...] ☞ ☞ [...] ☞ ☞ och ☞ 18 ☞ [...] ☞ i detta direktiv senast ☞ [☞ ☞ [...] ☞ ☞ ett år ☞ *efter dagen för ikraftträdandet*] och artikel 14.1 och 14.2 senast ☞ [☞ ☞ [...] ☞ ☞ två ☞ år *efter dagen för ikraftträdandet*].
☞ Artiklarna 16, 16a och [22] ska tillämpas två år efter ikraftträdandet av [förordningen om asylförfaranden]. ☞ De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 26

Upphävande

Direktiv 2008/115/EG ska upphöra att gälla från och med den [...] [*dagen efter det andra datum som anges i artikel 25.1 första stycket*], utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter i fråga om de tidsfrister för införlivande av direktivet med nationell rätt som anges i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

↓ 2008/115/EG

Artikel ~~22~~ 27

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna [...] [*de artiklar som inte har ändrats jämfört med det upphävda direktivet*] ska tillämpas från och med den [...] [*dagen efter det andra datum som anges i artikel 25.1 första stycket*].

↓ 2008/115/EG (anpassad)

Artikel ~~28~~²³

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med ~~fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen~~ ☒ fördragen ☒.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande